

Posudek oponenta na diplomovou práci Bc. Štěpánky Kremlové

Název práce: *Pravděpodobnost na střední škole*

Diplomová práce Štěpánky Kremlové se zabývá výukou teorie pravděpodobnosti na středních školách, nabízejíc srovnání přístupu k této látce u nás a ve Velké Británii. Práce je rozdělena do pěti kapitol; první čtyři kapitoly popisují aktuální situaci, zatímco poslední (pátá) kapitola obsahuje 11 řešených středoškolských příkladů na pravděpodobnost. V tomto smyslu tedy práce sestává ze dvou částí, které nejsou příliš provázané; hlavní přínos přitom vidím právě v části druhé (tedy v 5. kapitole), která může posloužit jako inspirace pro učitele přímo v praxi.

Tato minisbírka řešených úloh je opatřena pěknými obrázky a většina úloh také alternativními řešeními, která jsou vesměs pochopitelně vysvětlena. Úlohy, které při prvním setkání mohou být pro řešitele obtížně uchopitelné, se stávají vcelku jasnými. Autorka navíc nejméně v jednom případě upozorňuje na nabízející se chybu v úvaze a poskytuje alternativní pohled na věc, který tuto chybu vylučuje. Obecně je ale třeba říci, že všechny uvedené úlohy jsou standardní a odlišnosti mezi alternativními řešeními jsou často spíše kosmetické (v některém případě šlo spíše o cvičení na „hledání rozdílů“). Ve své podstatě se tedy jedná o kompilační kapitolu obsahující matematicky velmi jednoduché věci.

Vrátím se nyní k prvním čtyřem kapitolám. V první kapitole autorka stručně shrnuje teorii probíranou na středních školách; v druhé kapitole pak popisuje zachycení pravděpodobnosti v kurikulárních dokumentech u nás a ve Spojeném království. Další dvě kapitoly porovnávají přístup různých učebnic (u nás a také v UK). Přitom první dvě kapitoly podle mého názoru tvoří nutný úvod, zatímco dvě následující (tedy srovnávání učebnic) obsahují pouze strohý popis rozdílů mezi učebnicemi. Chybí jakékoliv rozvinutí tématu vlastními návrhy nebo pozorováními z praxe vlastní či praxe zkušenějších pedagogů; autorka nenabízí ani podrobnější souhrn svých nálezů v podobě porovnání různých přístupů k výuce. (Bylo by například zajímavé porovnat výstup našeho a britského systému.) Práce se omezuje na strohý výčet rozdílů a i v závěrečné shrnující sekci (na půl stránky) jsem našel pouze jednu myšlenku, která probudila moji zvědavost, totiž pozorování, že v britských školách se pravděpodobnost nevyučuje v návaznosti na kombinatoriku. Bohužel však moje zvědavost nebyla uspokojena vysvětlením, jak přesně to Britové dělají – a proč.

Závěr: Práce působí celkově dobrým dojmem, je psána solidní češtinou, se solidní štábní kulturou a obsahuje hezké obrázky. Pěkná forma práce je však podmínkou nutnou, nikoliv postačující; sama o sobě nemůže kompenzovat relativní obsahovou chudobu, která z práce podle mého názoru činí hraniční případ pro obhájení jakožto práce diplomové na MFF UK. Z toho důvodu doporučuji hodnocení známkou *dobře*.

Dne 27.8.2018,

Martin Rmoutil